

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
93. сезона - 2022/2023.

СЦЕНА ПЕТАР КОЧИЋ
20. сезона - 2022/2023.

Александар Галин
ЛИЦЕ

Режија Радослав Миленковић

15+

15+

Представа није намијењена за млађе од 15 година.

Издавач: Народно позориште Републике Српске, Бања Лука
За издавача: Дијана Грбић, в. д. директора

Дизајн плаката и насловне стране програма:

Наталија Миленковић

Дизајн: Даниела Ђукић

Лекторка: Наташа Кецман

Фотографија: Дејан Ракита

Штампа: Графид

Тираж: 500

Штампано у децембру 2022.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА

93. сезона – 2022/2023.
СЦЕНА „ПЕТАР КОЧИЋ“
20. сезона – 2022/2023.

СЦЕНА

п|е|т|а|р|к|о|ч|и|ћ

АЛЕКСАНДАР ГАЛИН

ЛИЦЕ

Режија: РАДОСЛАВ МИЛЕНКОВИЋ

Премијера – 25. децембар 2022.
Представа траје сат и 40 минута.

Превод: **Новица Антић**

Режија: **Радослав Миленковић**

Сценографија: **Драгана Пурковић Мацан**

Костимографија: **Јелена Видовић**

Лекторка: **Наташа Кецман**

Инспицијенткиња: **Весна Максимовић**

Суфлерка: **Маја Калаба**

УЛОГЕ:

БРАГИН
АЛЕКСАНДАР СТОЈКОВИЋ

СОЛОВЈЕВА
НИКОЛИНА ФРИГАНОВИЋ

ДРАНКОВ
ЉУБИША САВАНОВИЋ

ОЛГА
СМИЉАНА МАРИНКОВИЋ

Писац

Александар Михајлович Пурер – књижевни псеудоним **Александар Галин** (Александр Михайлович Галин), рођен 1947, један од водећих руских драмских писаца, сценариста, позоришни и филмски редитељ.

Рођен у селу Алексејевка, Ростовска област. Дипломирао на Лењинградском институту за културу. Рано и успјешно дебитовао драмским текстом „Ретро“, који је стекао изузетан успјех у СССР-у и свијету.

Преведен је и постављен у многим земљама свијета. Услиједио је ништа мањи успјех драме „Звијезде на јутарњем небу“. Драмски комади Александра Галина: „Тамада“, „Библиотекар“, „Група“, „... Soggy“, „Звање“, „Чешка фотографија“, „Аномалија“, „Кловн и разбојник“, „Сирена и Викторија“, „Конкурс / Аудиција“, „Пратилац“ – изведени су у више од 200 позоришта Заједнице независних држава, укључујући водећа руска позоришта као што су Московско умјетничко позориште, Мали театар, Савременик. Играни су и у многим познатим позориштима у Европи, Америци, Азији, укључујући продукције Московског умјетничког театра (МХАТ), Краљевског Шекспировог позоришта, Театра „Одеон“ у Паризу, Шилеровог позоришта у Берлину.

Као редитељ, Александар Галин се први пут појавио 1987. године, када је у позоришном студију Лењинградског универзитета поставио свој комад „Лете птице селице“. Његова прва представа на професионалној сцени била је „Рупа“ (1990) у Театру Олега Табакова. Услиједили су: „Кров“ у Линколн центар колеџу у Њујорку (1990), „Источна трибина“ (1991) у Виторио театру (Рим, Италија), „Чешка фотографија“ (1995) у Ленкому, „Аномалија“ (1997) и „Пратилац“ (1998) у Театру „Савременик“, „Аудиција“ у „Et Cetera“.

Представе по Галиновим драмама радили су најпознатији руски редитељи: Кама Гинкас, Хенријета Јановска, Лав Додин, Роман Виктјук, Галина Волчек, Роман Козак. У позориштима руске престонице тренутно је на репертоару шест представа Александра Галина.

Као позоришни редитељ, Александар Галин је радио у Ленкому, Савременику, Позоришту Виторио (Рим), Линколн центар колеџу (Њујорк). Као филмски редитељ дебитовао је филмом „Казановин огртач“ који је добио многе националне и међународне награде. Филм Павла Лунгина „Свадба“, по сценарију Александра Галина, један је од побједника престижног фестивала у Кану.

По његовим сценаријима снимљени су филмови: „Кућа се гради“ П. Когана и П. Мостовог (1978), „Инжењер Графто“ Г. Казанског (1979), „Посљедњи бијег“ Л. Менакера (1980), „Нудим вам руку и срце“ В. Соколова (1988), „Прстен“ В. Мартинова (1991). По својим сценаријима режирао је филмове „Казановин огртач“ (1993) и „Чешка фотографија“.

Александар Галин је одликован са неколико страних ордена укључујући Орден „Амбасадор умјетности“ (САД).

Након консултовања с агенцијом која заступа писца (Агенција ФТМ / Агенство ФТМ), његова биографија преузета је са интернет странице <http://www.litagent.ru/clients/author/1080> а фотографија са <https://lechaim.ru/ARHIV/174/LKL.htm>

Превела Т. С.

Лице

(фрагмент из драме)

ДРАНКОВ:

Ољенка... Ољенка је у праву: не треба у себи таложити злобу, мржњу и завист, треба се трудити да се ослободиш тога. Природа је човјека усмјерила ка позитивним вриједностима... Гледамо око себе – ништа позитивно не проналазимо. Да, има таквих тренутака у историји. Ничег позитивног нема! Али, ми смо живи – у нашој земљи и то је прилично велика срећа. А сада, замислите ту планину лобања, која се од земље уздиже чак до Мјесеца... ту планину мртвих, помислите на оне који више нису чак ни прах, већ једноставно, ништа – вакуум, празнина... Они су отишли тамо одакле су и дошли: у космос, у нигдину. А ми смо још ту...

Лица нам нису као прије, али ипак, ми смо још живи! Због чега? Због којих то заслуга нас још држе на овоме свијету? Водио сам елитну катедру, сјајну ординацију, имао сам, како се то каже, елитну клијентелу... Одакле су сви они измилили?! Откуд то накарадно коло вашарских марионета? Тих њушки? Боже мој! Као на сликама Хијеронимуса Боша! Као код Гоје! Као да се, из црне утробе неба, на нас спустио аветни десант! Гдје су људска лица?! Долазе безлични, чистуњави, опеглани, као празне бочице парфема... „Помозите, професоре, ужасно се бојим!“ „Чега се бојите?“... „Смрти се бојим... Све имам, једино је испало да ми је мало живота. Овај сам,

изгледа, већ потрошио.“
Ето, због тога су и све
наше метаморфозе, више
се и не сјећамо свог лица.
Арнолде, Дашењка,
помогли сте ми, ја сам
данас схватио: треба да
завршим каријеру и одем
у неку провинцијску
болницу, гдје сам и
почињао... у Тихвин. И
ти би, Љаљка, требала да
одеш тамо...

(Александар Галин, *ЛИЦЕ*, превод
Новица Антић, Редитељска адаптација
за представу у Народном позоришту
Републике Српске у Бањој Луци у
режији Радослава Миленковића –
сезона 2022/23, Београд, лјето 2022,
57–58)

Редитељ

РАДОСЛАВ МИЛЕНКОВИЋ

Рођен је 17. фебруара 1958. године у Новом Саду, гдје је завршио основну и средњу школу. Године 1980. дипломирао је глуму на Академији уметности у Новом Саду у класи професора Бранка Плеше, а позоришну режију 1990. на Факултету драмских уметности у Београду у класи професора Дејана Мијача.

На сценама Театра ИТД у Загребу, Атељеа 212, Београдског драмског позоришта, Звездара театра, Народног позоришта у Београду и Српског народног позоришта у Новом Саду, као и на Дубровачким љетним играма одиграо је 60 улога.

На филму и телевизији играо је у више од 100 филмова и ТВ серија.

Режирао је више од 100 представа у бројним позориштима Југославије, а касније Србије, као и у позориштима у Мађарској, Шведској, Хрватској и Македонији.

Редовни је професор глумачких вјештина (предмети: Увод у глумачке поетике, Синтеза глумачког процеса и глумачке поетике) на основним, мастер и докторским студијама на Академији уметности у Новом Саду. Предаје и на Факултету техничких наука у Новом Саду, на Одсеку за сценски дизајн.

На Академији умјетности у Бањој Луци води класу глуме.

До сада је објавио пет књига поезије: „Тачка. Пепео. Поезија.“, Матица српска, Нови Сад, 1982; „Крхотине“, Кровови, Сремски Карловци, 1993; „Тајни тунели“, Повеља, Краљево, 2018; „Празна гнезда“, Архипелаг, Београд, 2021; „Повратак у катакомбе“, Архипелаг, Београд, 2022.

За позоришно и радио-извођење драматизовао је дјела: Матије Бећковића, Радоја Домановића, Стевана Сремца, Петра Кочића, Ханса Магнуса Енценсбергера, Ранка Маринковића, Александра Грина, Франца Кафке, Михаила Булгакова.

Добитник је најзначајнијих награда за глуму и режију на бројним фестивалима у Србији и бившој Југославији.

Редитељска биљешка

ГДЕ СУ ЉУДСКА ЛИЦА?

*Лицем уз лице
Не види се лице,
Велико се види тек на одстојању.*

Сергеј Јесењин, *Писмо жени*

Деведесетих година прошлог века били смо сведоци значајне појаве у руској драматургији, коју су позоришни теоретичари назвали *нова руска драма*. Бројна драмска дела из тог периода стизала су на репертоаре позоришта широм планете. Драмски текстови Александра Галина, Људмиле Разумовске, Људмиле Петрушевске, Сергеја Коковкина, Николаја Кољаде, Алексеја Шипенка, Олега Богајева, Олге Мухине и бројних других аутора за своју доминантну тему имају беду у *транзицији*, започетој такозваном перестројком. Код готово свих поменутих аутора (анти)јунаци су са дна друштвене лествице и нико им, као ни нама, није рекао шта их чека у тим турбулентним данима и годинама промене света и друштвеног контекста у коме се дешавају њихови мали животи.

Александра Галина, међутим, интересује не само беда до које су стигли и у којој своје снове покушавају да остваре наши савремени *понижени и увређени*, већ, пре свега, они који су на таласу тих тектонских друштвених промена постали успешни, важни и уважени чланови једне нове класе (касте) нових богаташа и који су за свој вртоглави успон морали да плате страшну цену свога социјалног уздицања.

Губитак људског лица, метафорично схваћено, једна је од валута којом се, по правилу, та цена плаћа. Међутим, када је реч о јунацима комедије „Лице“ Александра Галина, та се цена за трговину и губитак људскости плаћа и дословно. А како би и могло другачије?!...

Таква универзална ситуација, својствена свим *пост-моралним друштвима*, чини овај комад не само московским и руским, већ и нашим. Не знамо како ће се завршити та прича и да ли ћемо се икада више моћи искупити за свеопште, људско посрнуће у које смо огрезли обожавајући портрет Бенџамина Френклина на новчаници од 100 долара... Своја људска лица смо немилице трошили и, изгледа, потрошили. А нових ресурса, за сада, нема на видуку.

Радослав Миленковић

ТЕХНИЧКА РЕАЛИЗАЦИЈА

Технички директор: Александар МРКОБРАДА

Мајстор свјетла: Десимир ШКОРИЋ

Мајстор тона: Саша ЂУРКОВИЋ

Кројачице: Весна ТРИВИЋ

Сњежана МАРИЋ

Фризерка, власуљарка: Јелена ПЕЈОВИЋ

Шминкерка, маскерка: Маријана КАРАЛИЋ

Гардероберке: Бранкица ЈОВАШЕВИЋ

Свјетлана ВРАЊКОВИЋ

Ковиљка САВИЋ

Реквизитерка: Софија ВРАЊЕШ

Сликарски радови: Милан КНЕЖЕВИЋ

Вајар: Бојан МИКУЛИЋ

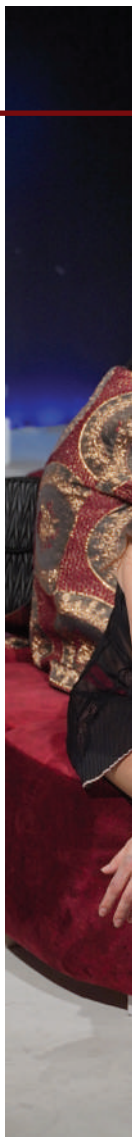
Столар: Цвијо КОЗОМАРА

Бравар: Александар САВИЋ

Мајстор сцене: Ново ВУКОЈЕВИЋ

Декоратери: Срђан ЂУРИЋ

Немања ТРУБАЈИЋ

ГЛУМАЧКИ АНСАМБЛ

(по азбучном реду)

МИЉКА БРЂАНИН
ЗЛАТАН ВИДОВИЋ
ВЛАДИМИР ЂОРЂЕВИЋ
ЖЕЉКО ЕРКИЋ
СЛАЂАНА ЗРНИЋ
НАТАША ИВАНЧЕВИЋ
АЊА ИЛИЋ
ГОРАН ЈОКИЋ
ДАНИЛО КЕРКЕЗ
БОЈАН КОЛОПИЋ
ОГЊЕН КОПУЗ
САЏДРА ЉУБОЈЕВИЋ
СМИЉАНА МАРИНКОВИЋ
ДРАГАНА МАРИЋ
ВЕДРАНА МАЧКОВИЋ
СЕНАД МИЛАНОВИЋ
СЊЕЖАНА МИШИЋ
НАТАША ПЕРИЋ
ДАНА ПОЛЕТАН
РОК РАДИША
ЉУБИША САВАНОВИЋ
БЕЛИЊДА СТИЈАК
ЖЕЉКО СТЈЕПАНОВИЋ
АЛЕКСАНДАР СТОЈКОВИЋ
НИКОЛИНА ФРИГАНОВИЋ
ЉИЉАНА ЧЕКИЋ
АНАЏДО ЧЕНИЋ
БОРИС ШАВИЈА
РАДЕНКА ШЕВА

НА РЕПЕРТОАРУ

ВЕЛИКА СЦЕНА

Николај Владимирович Кољада: **КОКОШКА**

Режија: Предраг Штрбац

(Премијера: 1. 12. 2001. године.)

Бранислав Нушић: **ГОСПОЋА МИНИСТАРКА**

Режија: Милица Краљ

(Премијера: 24. 3. 2006. године.)

Бранислав Нушић / Никола Пејаковић:

ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА

Режија: Никола Пејаковић

(Премијера: 24. 12. 2013. године.)

Петер Хандке: **ЧАСОВИ У КОЈИМА НИШТА**

НИСМО ЗНАЛИ ЈЕДНИ О ДРУГИМА

Режија: Младен Матерић

(Премијера: 18. 10. 2015. године.)

Мате Матишић: **СИНОВИ УМИРУ ПРВИ**

Режија: Марко Мисирача

(Премијера: 5. 3. 2016. године.)

Жељко Стјепановић: **НАШИ ДАНИ**

Режија: Југ Радивојевић

(Праизведба / премијера: 3. 3. 2018. године.)

Иво Брешан: **ПРЕДСТАВА ХАМЛЕТА У СЕЛУ**

МРДУША ДОЊА

Режија: Никола Пејаковић

(Премијера: 28. 12. 2018. године.)

Фјодор Михајлович Достојевски:

ЗЛОЧИН И КАЗНА

Драматизација: Мирослав Беловић

Душан Петровић

Режија: Душан Петровић

(Премијера: 27. 3. 2019. године.)

Ж. Б. П. Молијер: **ШКОЛА ЗА ЖЕНЕ**

Режија: Ђурђа Тешић

(Премијера: 1. 6. 2019. године.)

Жељко Стјепановић: **ЗЛАТНО ДОБА**

Режија: Жељко Стјепановић

(Праизведба / премијера: 18. 10. 2020. године.)

Меша Селимовић: **ДЕРВИШ И СМРТ**

Режија и драматизација: Дејан Пројковски

(Премијера: 30. 10. 2020. године.)

Ана Ђорђевић: **СТРАНЦИ У НОЋИ** (Црна кутија)

Режија и адаптација: Слађана Килибарда

(Премијера: 26. 2. 2021. године.)

Венко Андоновски: **ГЕНЕТИКА ГЛЕМБАЈЕВИХ**

Режија: Дејан Пројковски

(Премијера: 4. 7. 2021. године.)

Кристофер Хемптон: **ОПАСНЕ ВЕЗЕ**

Режија: Предраг Штрбац

(Премијера: 18. 10. 2021. године.)

Никола Пејаковић: **ХРКАЧИ**

Режија: Никола Пејаковић

(Праизведба / премијера: 14. 3. 2022. године.)

Бранислав Нушић: **СУМЊИВО ЛИЦЕ**

Режија: Иван Плазибат

(Премијера: 20. 4. 2022. године.)

Иво Андрић: **ГОСПОЊИЦА**

Драматизација: Вања Ејдус

Режија и адаптација: Ђурђа Тешић

(Премијера: 18. 10. 2022. године.)

НА РЕПЕРТОАРУ

СЦЕНА „ПЕТАР КОЧИЋ”

Бранко Ђопић: **ОДУМИРАЊЕ МЕЂЕДА**

Режија: Александар Пејаковић

(Премијера: 27. 12. 2011. године.)

Џо Молер: **ИЗГУБЉЕНИ У БРУКЛИНУ**

Режија: Владимир Ђорђевић

(Праизведба / премијера: 3. 12. 2013. године.)

Имре Бенчик (Позајмљени стан): **ГАРСОЊЕРА**

Адаптација и режија: Александар Пејаковић

(Премијера: 2. 4. 2014. године.)

Јелена Којовић Тепић: **ИСТИНА (НЕ) БОЛИ**

Режија: Игор Тешић

(Праизведба / премијера: 15. 12. 2015. године.)

Мартин Мекдона: **УСАМЉЕНИ ЗАПАД**

Режија: Белинда Божичковић

(Премијера: 16. 12. 2017. године.)

Шон Гренан: **КАКО ЗАСМИЈАТИ БОГА**

Режија: Жељко Стјепановић

(Премијера: 24. 12. 2018. године.)

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊАЛУКА
Краља Петра I Карађорђевића 78

---

www.np.rs.ba

Facebook: @NPRS1930
Instagram: @narodno_pozoriste_rs
Twitter: @Pozoriste1930
YouTube: Народно позориште Републике
Српске
e-mail: uprava@narodnopozaoristers.com

Телефони:

Централа 051/ 317 996
Продаја улазница 051 / 314 006
и 080 05 07 08 (бесплатан број)

В. д. директора: Дијана Грбић
В. д. умјетничког директора:
Александар Стојковић
Технички директор: Александар Мркобрада

Влада Републике Србије
Министарство просвете и културе

Генерални
спонзор
93. сезоне

Банка партнер
Addiko Bank

ДРИНА
SERBIA

Глас Србије

NEZAVISNE

metromedia
SERBIA

zdrava
SERBIA

